

DECIZIA NR. 10315/25.06.2019

privind soluționarea contestației formulate de
d-na X JUD. BOTOȘANI, înregistrată la Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice
Botoșani sub nr. AFJ/7X/07.12.2018

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Botoșani, prin Adresa nr. X/MC/14.12.2018, înregistrată la instituția noastră sub nr. ISR_REG X1/27.12.2018, cu privire la contestația formulată de **d-na X** cod numeric personal X, cu domiciliul în mun. Botoșani, str. X, nr. X, sc.X, et. X, jud. Botoșani.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabilii radiati nr. X/16.03.2018, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Botoșani, pentru suma de **S lei** reprezentând obligații fiscale rămase nestinse în evidența fisclă a contribuabilului radiat Întreprindere Individuală X.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 45 zile prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere faptul că actul administrativ fiscal atacat a fost comunicat sub semnătură în data de **05.11.2018**, iar contestația a fost depusă în data de **07.12.2018**, la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Botoșani, unde a fost înregistrată sub nr. AFJ/71837.

Constatând că în speță sunt îndeplinite prevederile art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1 este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. D-na X contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabilii radiati nr. X/16.03.2018 solicitând anularea acesteia.

Petenta precizează faptul că prin decizia contestată s-au stabilit în sarcina acesteia obligațiile fiscale în sumă de S lei, din care suma de S

lei reprezentând debit principal (impozit pe salarii, contribuții sociale și de sănătate, contribuții șomaj) și suma de S lei reprezentând accesorii calculate la debitul principal, ca urmare a preluării acestora de la contribuabilul Întreprindere Individuală X CIF X, radiat din registrele în care a fost înregistrat potrivit legii, urmare Înregistrării din oficiu nr. X/23.12.2014 la Oficiul Registrului Comerțului în baza Sentinței nr. X/11.12.2014.

Astfel, nu există niciun temei legal pentru instituirea obligației de a achita aceasta, în calitate de titular al întreprinderii individuale, datoriile fiscale ale acesteia, în condițiile în care nu s-a parcurs o procedură legală de transferare a acestor obligații.

De altfel, însuși temeiul legal indicat de organul fiscal emitent al acestei decizii, respectiv art. 23 din Legea nr. 207/2015, condiționează preluarea de către alte persoane a obligațiilor fiscale neachitate de către debitorul principal de respectarea condițiilor legale (*„alte persoane, în condițiile legii”*)

Contestatoarea precizează faptul că potrivit Deciziei nr. X/13.01.2016 a I.C.C.J., întreprinderea individuală este o formă de activitate economică organizată de întreprinzătorul persoană fizică în temeiul OUG nr. 44/2008 și nu are calitatea de persoană juridică.

Concret, respectarea condițiilor legale privind transferarea datoriilor fiscale neachitate ar fi presupus formularea, în cadrul procedurii de insolvență a debitorului Întreprindere Individuală X CIF X, a unei cereri de autorizare a executării silite a titularului acesteia, în temeiul prevederilor art. 20 din OUG 44/2008, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, câtă vreme acest demers nu a fost inițiat mai devreme de închiderea procedurii de faliment, în speță devin incidente dispozițiile art. 137 din Legea nr. 85/2006, conform cărora *„prin închiderea procedurii de faliment, debitorul persoană fizică va fi descărcat de obligațiile pe care le avea înainte de intrarea în faliment, însă sub rezerva de a nu fi găsit vinovat de bancrută frauduloasă sau de plăți ori transferuri frauduloase”*.

Petenta precizează faptul că la data emiterii deciziei contestate, obligațiile fiscale transferate/preluate erau deja prescrise, astfel încât constituirea unui nou titlu de creanță pentru acestea, prin emiteria deciziei nr. X/16.03.2018 făcându-se cu eludarea dispozițiilor legale incidente.

Având în vedere faptul că, în speță nu s-a formulat nicio cerere de autorizare a executării silite a titularului Întreprindere Individuală X, CIF X, debitorul persoană fizică nefiind găsit vinovat de bancrută frauduloasă sau de plăți ori transferuri frauduloase, se consideră descărcat de toate obligațiile pe care le avea înainte de intrarea în faliment, inclusiv a celor care fac obiectul Deciziei de impunere nr. X/16.03.2018, la data închiderii procedurii de faliment a Întreprinderii Individuale X, sens în care petenta

solicită admiterea contestației și anularea deciziei contestate pentru nelegalitate și netemeinicie.

II. Organul fiscal din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Botoșani, a emis Decizia impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabilii radiati nr. X/16.03.2018, prin care în temeiul prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 207/ 2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, a instituit în sarcina **d-nei X** obligații fiscale în sumă de **S lei** reprezentând debite principale în sumă de S lei și accesorii aferente acestora în sumă de S lei, stabilite în urma preluării acestora de la contribuabilul Întreprindere Individuală X CIF X, radiat din registrele în care a fost înregistrat potrivit legii, urmare Înregistrării din oficiu nr. X/23.12.2014 la Oficiul Registrului Comerțului în baza Sentinței nr. X/11.12.2014.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organului fiscal, motivațiile contribuabilului și actele normative în vigoare pe perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă organul fiscal a procedat legal la instituirea în sarcina d-nei X a obligațiilor fiscale în sumă de S lei reprezentând debite principale în sumă de S lei și accesorii aferente acestora în sumă de S lei, stabilite în urma preluării acestora de la contribuabilul Întreprindere Individuală X CIF X, radiat din registrele în care a fost înregistrat potrivit legii, urmare Înregistrării din oficiu nr. X/23.12.2014 la Oficiul Registrului Comerțului în baza Sentinței nr. X/11.12.2014, în condițiile în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal contestat.

În fapt, din documentele existente la dosarul cauzei reies următoarele:

- prin Sentința nr. X dată în Ședința publică din 11 decembrie 2014, Tribunalul Botoșani, Secția A II-A Civilă de Contencios Administrativ și Fiscal, în temeiul art. 131 alin. (2) din Legea nr. 85/2006, dispune închiderea procedurii de insolvență față de debitoarea X Întreprindere Individuală, cu sediul în Botoșani, str. X nr. X, sc. X, et. X, județul Botoșani, CIF X, nr. de ordine în registrul comerțului FX/X/2010, prin lichidator judiciar Cabinet Individual de Insolvență X și creditoarea Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Botoșani.

Dispune radierea debitoarei din registrul comerțului.

Descarcă lichidatorului judiciar de orice îndatoriri și responsabilități;

Dispune efectuarea notificărilor prevăzute de lege.

Executorie.

- prin Formularul nr. 7 înregistrat sub nr. X/23.12.2014, Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Botoșani, Certifică faptul că înregistrarea actului de procedură, Sentința nr. X din data de 11.12.2014 și mențiunii X/23.12.2014, s-a înscris în registrul comerțului la data de 30.12.2014.

- prin Referatul nr. X/1/AL/28.09.2015, organul fiscal din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Botoșani a propus transferarea în totalitate a obligațiilor fiscale restante (în sumă de S lei, din care S lei debit, S lei dobânzi și S lei penalități de întârziere) a debitorului radiat - Întreprinderea Individuală X C.U.I. X, din fișa sintetică și înregistrarea acestora pe codul numeric personal al titularului întreprinderii individuale, respectiv CNP:X - X cu domiciliul fiscal în loc. Botoșani, str. X, nr. X, sc. B, ap. X, et. X, jud. Botoșani.

La dosarul cauzei se află anexate Titlul executoriu nr. X din 29.10.2015 și Somația nr. X din 29.10.2015, emise pe C.N.P. prin care contestatoarea a fost înștiințată că figurează în evidența fiscală cu suma de S lei reprezentând venituri din despăgubiri, pentru care s-a început executarea silită în temeiul titlului executoriu emis de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Botoșani.

Somația nr. X din 29.10.2015 a fost comunicată contestatoarei la data de 05.11.2015, după cum rezultă din confirmarea de primire anexată în xerocopie la dosarul cauzei.

Urmare celor precizate se reține că, la data formulării contestației, contestatoarea avea cunoștință de Titlul executoriu nr. X din 29.10.2015 și Somația nr. X din 29.10.2015, unde erau prevăzute veniturile din despăgubiri în sumă de **S lei**.

Prin Sentința civilă nr. X/12.10.2017, Judecătoria Botoșani, Secția Civilă, admite contestația la executare și anulează Titlul executoriu X din 29.10.2015 emis de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Botoșani.

Sentința civilă nr. X/12.10.2017 a fost menținută de Tribunalul Botoșani, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin Decizia nr.X/16.03.2018.

Soluția instanței este motivată de faptul că, Titlul executoriu emis de organul fiscal, suferă un viciu formal în sensul că nu a fost emis în baza unui titlu de creanță veritabil, ci în baza unui referat prin care doar s-a propus transferarea obligației fiscale înregistrate pe numele Î.I. X pe numele persoanei fizice X.

Astfel, în baza Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 63/2017, prin Decizia impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabilii radiati nr.

X/16.03.2018, contestată, organul fiscal a instituit în sarcina **d-nei X** obligații fiscale în sumă de **S lei** reprezentând debite principale în sumă de S lei și accesorii aferente acestora în sumă de S lei, stabilite în urma preluării acestora de la contribuabilul Întreprindere Individuală X CIF X.

În drept, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3), art. 27 alin. (1), art. 93 alin. (2), lit. b și art. 266 alin. (4¹) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 23 Preluarea obligației fiscale

(3) Persoana fizică care desfășoară o profesie liberă răspunde pentru obligațiile fiscale datorate ca urmare a exercitării profesiei cu bunurile din patrimoniul de afectațiune. Dacă acestea nu sunt suficiente pentru recuperarea creanțelor fiscale, pot fi urmărite și celelalte bunuri ale debitorului. Dispozițiile art. 31, 32 și ale art. 2.324 alin. (3) din Codul civil sunt aplicabile.

ART. 27 Drepturile și obligațiile succesorilor

(1) Drepturile și obligațiile din raportul juridic fiscal trec asupra succesorilor debitorului în condițiile dreptului comun, dispozițiile art. 23 rămânând aplicabile.

ART. 93 Sfera și actele de stabilire a creanțelor fiscale

(2) Creanțele fiscale se stabilesc astfel:

b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

ART. 266 Anularea creanțelor fiscale

(4¹) Obligațiile fiscale datorate de debitori, persoane fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau profesii libere, precum și asocieri și alte entități fără personalitate juridică, radiati din registrele în care au fost înregistrați potrivit legii, se anulează după radiere, inclusiv în situația în care obligațiile au fost preluate de alți debitori în conformitate cu prevederile art. 23.”

În speță sunt incidente și prevederile art. 20 alin. (1), art. 26 și art. 31 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 20

(1) Titularul PFA răspunde pentru obligațiile asumate în exploatarea întreprinderii economice cu bunurile din patrimoniul de afectațiune. Dacă acestea nu sunt suficiente pentru satisfacerea creanțelor, pot fi urmărite și celelalte bunuri ale debitorului. Dispozițiile art. 31, 32 și ale art. 2.324 alin. (3) din Codul civil sunt aplicabile.

„ART. 26

Persoana fizică titulară a întreprinderii individuale răspunde pentru obligațiile sale cu patrimoniul de afectațiune, dacă acesta a

fost constituit, și, în completare, cu întreg patrimoniul, iar în caz de insolvență, va fi supusă procedurii simplificate prevăzute de Legea nr. 85/2006*), cu modificările ulterioare.

ART. 31

Membrii întreprinderii familiale răspund solidar și indivizibil pentru datoriile contractate de reprezentant în exploatarea întreprinderii cu patrimoniul de afecțiune și, în completare, cu întreg patrimoniul acestora, corespunzător cotelor de participare prevăzute la art. 29 alin. (1).”

Astfel, în situația radierii contribuabilului, în conformitate cu prevederile legale menționate mai sus, persoana fizică titulară a întreprinderii individuale răspunde pentru obligațiile sale cu patrimoniul de afecțiune dacă acesta a fost constituit, și, în completare, cu întreg patrimoniul său.

Acest aspect este susținut și în punctul de vedere al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Cabinet vicepreședinte, prin Circulara nr. DFA 437/23.03.2018, depus în copie la dosarul cauzei.

Referitor la susținerea petentei precum că nu există niciun temei legal pentru instituirea obligației de a achita aceasta, în calitate de titular al întreprinderii individuale, datoriile fiscale ale acesteia, în condițiile în care nu s-a parcurs o procedură legală de transferare a acestor obligații, facem precizarea că în speță sunt aplicabile prevederile art. 23 alin. (3) și art. 266 alin. (4¹) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, mai sus-menționate.

Totodată, prin Ordinul nr. 63/2017 privind aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale, precum și pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.454/2016 pentru aprobarea Procedurii de executare silită în cazul debitorilor care au de încasat sume certe, lichide și exigibile de la autorități sau instituții publice, s-a aprobat modelul precum și caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, utilizare și de păstrare a *Deciziei impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabilii radiați* (Anexa 60).

În ceea ce privește persoana fizică, a cărei calitate de a fi subiect individual de drept este dată de capacitatea de folosință, noțiune care semnifică aptitudinea persoanei fizice de a avea drepturi și obligații, relevante sunt dispozițiile art. 35 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede :

“Capacitatea de folosință începe la nașterea persoanei și încetează odată cu moartea acesteia.”

Mai mult, referitor la persoana fizică autorizată/întreprinderea individuală, luând în considerare și prevederile art. 34 din Codul civil, și anume: **„Capacitatea de folosință este aptitudinea persoanei de a avea drepturi și obligații civile”**, rezultă că, indiferent de natura drepturilor și obligațiilor (fie că acestea sunt de natură profesională, sau

că sunt de natură fiscală), suntem în situația aceluiași subiect de drept, care este însăși persoana fizică.

Astfel, faptul că persoana fizică autorizată/întreprinderea individuală, nu formează un subiect de drept distinct de persoana fizică care desfășoară o activitate în una din formele prevăzute de lege (persoană fizică autorizată/întreprindere individuală/întreprindere familială), rezultă și din prevederile art. 31 din Codul civil, referitoare la patrimoniul persoanei fizice, potrivit cărora:

„(1) Orice persoană fizică sau persoană juridică este titulară a unui patrimoniu care include toate drepturile și datoriile ce pot fi evaluate în bani și aparțin acesteia.

(2) Acesta poate face obiectul unei diviziuni sau unei afectățiuni numai în cazurile și condițiile prevăzute de lege.

(3) Patrimoniile de afectățiune sunt masele patrimoniale fiduciare, constituite potrivit dispozițiilor titlului IV al cărții a III-a, cele afectate exercitării unei profesii autorizate, precum și alte patrimonii determinate potrivit legii.”

Așadar, toate drepturile și obligațiile unei persoane fizice, indiferent că se nasc din raporturi juridice civile, profesionale, fiscale, etc, sunt ale persoanei fizice, între care unele sunt „afectate”, legate deci, de activitatea economică desfășurată.

Pe cale de consecință, rezultă următoarele:

- încetarea existenței unui contribuabil la data radierii se aplică doar în cazul persoanelor juridice supuse înregistrării. *Per a contrario*, această regulă nu se aplică celorlalte persoane juridice și nici persoanelor fizice autorizate/întreprinderilor individuale/întreprinderilor familiale care, potrivit legii, se înscriu în registrul comerțului;

- persoana fizică autorizată/întreprinderea individuală își încetează existența prin moarte (deces);

- radierea unei persoane fizice autorizate/întreprinderi individuale din registrul comerțului înseamnă doar scoaterea acesteia din registrul profesioniștilor.

Având în vedere cele de mai sus rezultă faptul că instituirea obligațiilor fiscale în sarcina persoanei fizice în urma preluării acestora de la contribuabilul întreprindere individuală, radiat din registrele în care a fost înregistrat potrivit legii, este posibilă întrucât persoana fizică există în continuare, iar obligația fiscală de plată revine acesteia. Cu alte cuvinte, titularul obligației fiscale de plată este persoana fizică (identificată prin nume, prenume, adresă, cod numeric personal).

Mai mult decât atât, se reține faptul că în administrarea impozitelor și taxelor pentru persoana fizică subiect de drept fiscal, legislația a prevăzut atribuirea a două coduri de identificare fiscală, unul pentru obligațiile aferente activității economice, altele decât impozitul pe venit din activitatea desfășurată (TVA, impozite și contribuții reținute), respectiv cod de înregistrare fiscală, și unul pentru celelalte obligații,

respectiv cod numeric personal. Atribuirea celor două coduri de identificare fiscală este doar un aspect de administrare, neputând produce efecte în ceea ce privește obligațiile subiectului de drept fiscal.

Referitor la susținerea petentei că la data emiterii deciziei contestate, obligațiile fiscale transferate/preluate erau deja prescrise, astfel încât constituirea unui nou titlu de creanță pentru acestea, prin emiterea deciziei nr. X/16.03.2018 făcându-se cu eludarea dispozițiilor legale incidente, precizăm următoarele:

Prin Adresele nr. X/25.03.2018 și nr. X.12.04.2019 organul de soluționare competent a solicitat organului fiscal din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Botoșani un punct de vedere cu privire la prescrierea obligațiilor fiscale stabilite în sarcina Întreprinderii Individuale X CIF X, la momentul preluării acestora de către **d-na X** cod numeric personal X și să depună documente în susținere.

Prin Adresele nr. X/MC/27.03.2019 și nr. X/MC/ 27.05.2019, înregistrate la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. X/09.04.2019 și nr. X/30.05.2019 organul fiscal precizează faptul că „*de existența debitelor pe CIF -X, d-na X a fost înștiințată prin somațiile emise începând cu data de 01.02.2011 până în 23.12.2013, conform listei de confirmări/retururi a somațiilor, pe care o atașăm prezentei adrese*”.

Astfel, potrivit prevederilor art. 23 alin. (1) și alin. (2), art. 24, art. 131 alin. (1), art. 132 lit. a), lit. b) și lit. c) și art. 133 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu completările și modificările ulterioare:

”ART. 23 Nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale

(1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.

(2) Potrivit alin. (1) se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată.

Art. 24 - Stingerea creanțelor fiscale

Creantele fiscale se sting prin încasare, compensare, executare silită, scutire, anulare, prescripție și prin alte modalități prevăzute de lege.

ART. 131 Începerea termenului de prescripție

(1) Dreptul de a cere executarea silită a creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere acest drept.

ART. 132 Suspendarea termenului de prescripție

Termenul de prescripție prevăzut la art. 131 se suspendă:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) în cazurile și în condițiile în care suspendarea executării este prevăzută de lege ori a fost dispusă de instanța judecătorească sau de alt organ competent, potrivit legii;

c) pe perioada valabilității înlesnirii acordate potrivit legii;

ART. 133 Întreruperea termenului de prescripție

Termenul de prescripție prevăzut la art. 131 se întrerupe:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe data îndeplinirii de către debitor, înainte de începerea executării silite sau în cursul acesteia, a unui act voluntar de plată a obligației prevăzute în titlul executoriu ori a recunoașterii în orice alt mod a datoriei;

c) pe data îndeplinirii, în cursul executării silite, a unui act de executare silită;

Dacă în termenul de prescriere, pe numele contribuabilului au fost emise decizii privind accesoriile, precum și titluri de executare silită, trebuie reținut faptul că executarea silită și emiterea oricarui titlu executoriu se fac pe baza unui titlu de creanță (declarații fiscale depuse de contribuabil, care, la data scadentă a creanței fiscale neachitate, generează transformarea lui, prin procedura executării silite, din titlu de creanță în titlu executoriu, potrivit art. 141 alin. (2) din Codul de procedură fiscală valabil până la data de 01 ianuarie 2016 și art. 226 alin. (4) din Codul de procedură fiscală în varianta de după 01 ianuarie 2016).

Însă odată începută executarea silită, termenul de prescriere este întrerupt, conform art. 2537 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată (care reprezintă dreptul comun și în materie de prescripție):

„Art. 2537 Cazurile de întrerupere a prescripției

Prescripția se întrerupe:

1. printr-un act voluntar de executare sau prin recunoașterea, în orice alt mod, a dreptului a cărui acțiune se prescrie, făcută de către cel în folosul căruia curge prescripția;

2. prin introducerea unei cereri de chemare în judecată sau de arbitraj, prin înscrierea creanței la masa credală în cadrul procedurii insolvenței, prin depunerea cererii de intervenție în cadrul urmăririi silite pornite de alți creditori ori prin invocarea, pe cale de excepție, a dreptului a cărui acțiune se prescrie;

3. prin constituirea ca parte civilă pe parcursul urmăririi penale sau în fața instanței de judecată până la începerea cercetării judecătorești; în cazul în care despăgubirile se acordă, potrivit legii, din oficiu, începerea urmăririi penale întrerupe cursul prescripției, chiar dacă nu a avut loc constituirea ca parte civilă;

4. prin orice act prin care cel în folosul căruia curge prescripția este pus în întârziere;

5. în alte cazuri prevăzute de lege.

De asemenea, potrivit art. 142 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu completările și modificările ulterioare, valabil până la data de 01 ianuarie 2016:

„ART. 142 Reguli privind executarea silită

(4) Executarea silită a creanțelor fiscale nu se perimează.”

Deci, chiar dacă cei 5 ani de la data de 01 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere datoria fiscală s-au împlinit, dacă în acest interval organul fiscal a emis, pentru fiecare creanță în parte, pe lângă decizia de accesorii, titlu executoriu și somație, termenul de prescriere este întrerupt și, mai mult, executarea nu are limită de timp în care să fie operabilă de către autoritatea fiscală.

Contribuabilul datorează sumele respective, atât creanțele fiscale ca atare, cât și accesoriile aferente.

Dacă organul fiscal constată împlinirea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a creanței fiscale, procedează la încetarea procedurii de emitere a titlului de creanță fiscală, potrivit art. 112 din Codul de procedură fiscală.

Ca urmare, din documentele depuse la dosarul cauzei rezultă faptul că în perioada februarie 2011 - decembrie 2013, organul fiscal a emis și comunicat Întreprinderii Individuale X somații și titluri executorii pentru obligațiile fiscale neachitate în termenul legal, potrivit extrasului din baza de date a Administrației Județene a Finanțelor Publice Botoșani.

Prin urmare, contrar susținerilor contestatoarei se constată că, în tot cursul perioadei analizate, organele fiscale au îndeplinit acte de executare silită prin comunicarea somațiilor către debitorul Întreprinderii Individuale X CIF X, care, în conformitate cu dispozițiile legale antecitate, constituie cauze de întrerupere a cursului prescripției (actele de executare fiind îndeplinite înăuntrul perioadei de prescripție) și care au condus la curgerea unor noi termene de prescripție.

Rezultă că susținerea contestatoarei, precum că la data emiterii deciziei contestate, obligațiile fiscale transferate/preluate erau deja prescrise nu are niciun temei, aceasta invocând împlinirea termenelor de prescripție prin ignorarea actelor de executare ce i-au fost comunicate succesiv de-a lungul perioadei și care au constituit tot atâtea cauze de întrerupere a cursului prescripției și de curgere a noi termene de prescripție.

Față de cele mai sus prezentate, rezultă că în mod corect și legal a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabilii radiați nr. X/16.03.2018, prin care Administrația Județeană a Finanțelor Publice Botoșani a stabilit în sarcina **d-nei X** suma de **S lei** reprezentând obligații fiscale rămase nestinse în evidența fiscală a contribuabilului radiat Întreprindere Individuală X drept pentru care, contestația d-nei X urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, în conformitate cu prevederile art. 279 alin. (1) din

Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, conform căruia:

„(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”,

coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015, astfel:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat; [...].”

Pentru considerentele arătate și în temeiul dispozițiilor art. 273 și art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **d-na X** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabilii radiati nr. X/16.03.2018, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Botoșani, pentru suma de **S lei** reprezentând obligații fiscale rămase nestinse în evidența fiscală a contribuabilului radiat Întreprindere Individuală X.

În conformitate cu prevederile art. 273 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prezenta decizie de soluționare a contestației, este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Botoșani.

DIRECTOR GENERAL

ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII 1

ÎNTOCMIT